

Podniesione zarzuty

- Podstawą sprzeciwu jest w oczywisty sposób art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Strona pozwana powinna była zastosować ostatni fragment zasady 17 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 2868/95 i w związku z tym powiadomić o braku w celu jego usunięcia w terminie dwóch miesięcy;
- Naruszenie art. 41 i 42 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 10, 41, 47 i 48 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- Naruszenie zasad dobrej wiary i poszanowania uzasadnionych oczekiwań.

Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2017 r. – United Parcel Service / Komisja**(Sprawa T-834/17)**

(2018/C 072/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: United Parcel Service, Inc. (Atlanta, Georgia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: A. Ryan, solicitor, oraz adwokaci F. Hosein i W. Knibbeler)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie na rzecz UPS odszkodowania w wysokości 1,742 miliarda EUR z należnymi odsetkami;
- zasądzenie na rzecz UPS rekompensaty za podatki, którymi zostanie obciążone otrzymane odszkodowanie, według stawki podatkowej obowiązującej w dniu wydania wyroku oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca żąda na podstawie art. 340 TFUE naprawienia szkody poniesionej na skutek decyzji Komisji C(2013) 431, sprawa COMP/M.6570 UPS/TNT Express (zwanej dalej „decyzją”), której nieważność została stwierdzona wyrokiem Sądu z dnia 7 marca 2017 r. w sprawie T-194/13.

Na poparcie swojego żądania skarżąca podnosi, że decyzja obarczona jest poważnymi naruszeniami norm prawnych mających zapewnić prawa UPS. Zdaniem skarżącej każde z naruszeń samo w sobie stanowiło podstawę decyzji i uniemożliwiało skarżącej nabycie TNT oraz osiągnięcie korzyści związanych ze zgłoszoną transakcją.

Skarżąca podnosi, że owe naruszenia stanowią poważne naruszenia prawa dotyczące (1) analizy koncentracji cen; (2) analizy efektywności; (3) oceny konkurencyjności FedEx; oraz (4) dokonanej w decyzji oceny bliskości konkurencji.

Zdaniem skarżącej każde z tych naruszeń, samo w sobie albo w połączeniu z innymi, odpowiada za niezgodność decyzji z prawem i stanowi podstawę odpowiedzialności Unii na mocy art. 340 TFUE.

Skarżąca podnosi następnie, że naruszenia te spowodowały po jej stronie straty, ponieważ gdyby nie one, nabyłaby TNT. Jak twierdzi skarżąca, bez wystąpienia któregośkolwiek z elementów, jakimi są analiza koncentracji cen, analiza efektywności, ocena konkurencyjności FedEx i ocena bliskości konkurencji, żaden w zwykłym stopniu ostrożny i rozsądny organ administracji nie zakazałby zgłoszonej transakcji.

Zdaniem skarżącej dzięki naprawieniu szkody na mocy art. 340 TFUE skarżąca powinna znaleźć się w takiej sytuacji, w jakiej znajdowałaby się, gdyby niezgodna z prawem decyzja nie została wydana.

Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2017 r. – Eurofer / Komisja

(Sprawa T-835/17)

(2018/C 072/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: J. Killick, Barrister i adwokat G. Forwood)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1795 z dnia 5 października 2017 r. (Dz.U. 2017, L 258, s. 24);
- zarządzenie żądanych środków organizacji postępowania; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący popełnienia oczywistego błędu w ocenie i naruszenia prawa poprzez podjęcie decyzji o niełączeniu serbskiego przywozu z przywozami z czterech pozostałych krajów objętych dochodzeniem zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi dotyczący popełnienia oczywistego błędu w ocenie i naruszenia prawa poprzez stwierdzenie, że środki ochrony handlu wymierzone przeciwko Serbii nie były „konieczne” w rozumieniu art. 9 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, nawet gdy przywozy nie zostały połączone.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 20 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, prawa strony skarżącej do informacji oraz jej praw do obrony, a także naruszenia zasady dobrej administracji zgodnie z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ze względu na okoliczność, że Komisja nie ujawniła informacji o marginesie szkody (zanizienie cen) i marginesie podcięcia cenowego w odniesieniu do serbskiego przywozu oraz, w konsekwencji, odmówiła starannego i bezstronnego zbadania wszystkich istotnych aspektów sprawy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. [2016] L 176/21).